

II. DOKUMENTY STOLICY APOSTOLSKIEJ

KONGREGACJA DS. KULTU BOŻEGO I DISCYPLINY SAKRAMENTÓW

a. Notyfikacja dotycząca wprowadzania Świętych do Ogólnego kalendarza rzymskiego

Notyfikacja

Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów dotycząca wprowadzania Świętych do Ogólnego kalendarza rzymskiego

1. Decyzja dotycząca wprowadzania Świętych do Ogólnego kalendarza rzymskiego należy do Papieża.
2. Święty albo Święta może zostać wprowadzona do Kalendarza Ogólnego z powodu znaczącej i powszechnej ważności jego przesłania duchowego oraz dzięki owocnemu przykładowi dla szerokiej kategorii członków Kościoła. Wpływ przesłania duchowego Świętego albo Świętej na Kościół powszechny musi być faktem poświadczonym na różnych kontynentach. Musi być uwzględnione pochodzenie geograficzne różnych świętych, reprezentatywność różnych epok historycznych i różnych stanów życia, jako Świętych, którzy żyli w stanie świeckim i w uwarunkowaniach małżeńskich i rodzinnych.
3. Uwzględniając kryteria wskazane w nr. 2, w celu przedstawienia prośby o wprowadzenie Świętych do Kalendarza Ogólnego jest wymagane, aby minął odpowiedni okres czasu, przynajmniej 10 lat, od kanonizacji, chyba że chodzi o przypadek zupełnie wyjątkowy o powszechnym znaczeniu.
4. Aby przedłożyć petycję, obchód Świętych musi być już wprowadzony do Kalendarza własnego zgodnie z prawem partykularnym, chyba że chodzi o przypadek zupełnie wyjątkowy o powszechnym znaczeniu.
5. Prośba musi być przedstawiona przez Konferencję Episkopatu miejsca, gdzie święci się urodzili, żyli albo umarli, po tym, jak została oceniona na zebraniu plenarnym zasadność ich wprowadzenia i powszechność ich kultu. Wymaga się dwóch trzecich części głosów uprawnionych.
6. Jednostki kościelne zależne wprost od Stolicy Apostolskiej, ponadto stowarzyszenia utworzone na prawie papieskim (Instytuty życia konsekrowanego, Wspólnoty życia apostolskiego, Stowarzyszenia wiernych) przedstawiają prośbę o wpisanie Świętego albo Świętej do Kalendarza Ogólnego bezpośrednio do Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów; natomiast na prawie diecezjalnym, poprzez swojego Biskupa i Konferencję Episkopatu (zob. nr 5). Prośba musi być uzasadniona co do zasadności włączenia i co do powszechności kultu Świętych.
7. Kongregacja, uwzględniając wyżej wskazane kryteria, poprosi, jeśli to konieczne o zdanie co najmniej trzech Konferencji Episkopatu z różnych kontynentów.
8. Zaproponowanie rangi obchodu należy do Kongregacji.

9. Dykasteria po oszacowaniu wszystkich warunków i wymogów, zgodnie z procedurą, przedstawia prośbę Ojcu Świętemu do ostatecznego rozstrzygnięcia.

Tekst został przegłosowany przez Ojców na Sesji Zwyczajnej Kongregacji dnia 6 listopada 2006, i zatwierdzony przez Ojca Świętego Benedykta XVI podczas audjencji udzielonej Kard. Prefektowi dnia 7 grudnia 2006.

W siedzibie Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, dnia 25 grudnia 2006, w Uroczystość Narodzenia Pańskiego.

+ Francis Kard. Arinze
Prefekt

+ Albert Malcolm Ranjith
Arcybiskup Sekretarz

* * *

KOMENTARZ

Założenia soborowe podkreśliły jak w roku liturgicznym konotacja chrystologiczna i paschalna określa także znaczenie obchodów Świętych:

Kościół rozmieścił także w ciągu roku wspomnienia męczenników oraz innych świętych, którzy dzięki wielorakiej łasce Bożej doszli do doskonałości, a osiągnąwszy już wieczne zbawienie, wyśpiewują Bogu w niebie doskonałą chwałę i wstawiają się za nami. W dniu ich narodzin dla nieba Kościół głosi misterium paschalne w świętych, którzy z Chrystusem współcierpieli i zostali z Nim współwielbieni, przedstawia ich wiernym jako przykład, pociągający wszystkich przez Chrystusa do Ojca, a przez ich zasługi wyjednywa Boże dobrodziejstwa (Sacrosanctum Concilium 111).

Jeżeli w Świętych jaśniej słońce światła paschalnego Chrystusa umarłego i zmartwychwstałego, ich obecność w ciągu roku liturgicznego musi być rozdzielona w sposób, który pozostawi zawsze dobrze widzialne źródło, od którego czerpią blask świętości; w tym znaczeniu, więc,

aby uroczystości świętych nie przesłaniały świąt, których treścią są misteria zbawienia, należy wiele spośród tych uroczystości pozostawić Kościołom partykularnym, poszczególnym narodom lub rodzinom zakonnym, rozciągając na cały Kościół tylko te, które upamiętniają świętych o prawdziwie powszechnym znaczeniu (Sacrosanctum Concilium 111).

Liczne beatyfikacje i kanonizacje celebrowane w ostatnich latach przez Papieża konkretnie unaoczniały rozliczne objawienia się świętości Kościoła. One także zdecydowały wzrost obchodów wewnątrz własnych kalendarzy oraz ich przyrost także w Ogólnym kalendarzu rzymskim, wzbogaconym przez włączenie Świętych krajów niedawno ewangelizowanych. W tej sytuacji liczba dni wolnych jest ograniczona. Ponadto Ogólny kalendarz rzymski mając mało dni wolnych, czyni uciążliwym reda-

gowanie własnych kalendarzy. Skutkowałoby to między innymi także zmniejszeniem okazji w okresie zwykłym do celebrowania tradycyjnego wspomnienia Najświętszej Maryi Panny w sobotę. Dlatego w przyszłości będzie trudno dokonywać kolejnych włączeń, jak tylko stosując rygorystycznie pewne kryteria.

Przypomina się, że wspomnienie Świętych nie zapisanych w Ogólnym Kalendarzu Rzymskim, ale wzmiankowanych w Martyrologium Rzymskim, może być celebrowane zgodnie ze wskazaniami zawartymi w *Ogólnym wprowadzeniu do Mszału rzymskiego* nr 355 b i c, oraz we Wprowadzeniu zawartym w Martyrologium.

Ponadto, Kongregacja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów uznała za konieczne sformułowanie niektórych kryteriów i norm włączania obchodów Świętych do Ogólnego Kalendarza Rzymskiego, w taki sposób, który nie zafałszuje równowagi chcianej przez *Sacrosanctum Concilium* oraz reformę Kalendarza, a także charakteru powszechnego tego ostatniego.

Biorąc pod uwagę poprzednie normy oraz obecną sytuację Kalendarza, zostają sprecyzowane kryteria dotyczące reprezentatywności geograficznej, aktualności przesłania Świętego albo Świętej, postępu w rozprzestrzenianiu się jego kultu.

Zmierza się także do jasnego określenia uczestnictwa Biskupów i Konferencji Episkopatów w procedurze włączania Świętego albo Świętej do Kalendarza Ogólnego, ich duszpasterskiego rozeznania, ich kompetencji w przedstawianiu prośby do Stolicy Apostolskiej.

Do Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów należy oszacowanie warunków przedstawionych w prośbie, wskazanie rangi obchodu liturgicznego oraz przedstawienie prośby Ojcu Świętemu.

(Z „Notitiae” 43[2006] 619-621 tłum. ks. Mariusz Majewski)